

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 513/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Града Панчева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Панчева, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милана Босиљ, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Панчеву, у седници одржаној 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П 5611/2021 од 10.05.2022. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Панчеву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 5611/2021 од 10.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбен захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав и без правног дејства Уговор о продаји непокретности закључен између АД „Профи систем“ Панчево и туженог, који је оверен пред Општинским судом у Панчеву под Ов.бр. .../... од 16.09.2009. године и Анекс наведеног уговора од 17.09.2009. године. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 32.950,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио жалбу, па је предмет достављен Апелационом суду у Београду, који се решењем Гж 3995/22 од 08.09.2022. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби у овој правној ствари и списе предмета уступио Вишем суду у Панчеву, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Панчеву није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ бр.116/08, ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72/11, ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Виши суд у Панчеву.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале

вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима, док је одредбом члана 24. став 1. тачка 3. истог закона, прописано да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана прописано је да као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 469. ЗПП, одређено је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав и без правног дејства Уговор о продаји непокретности закључен између АД „Профи систем“ Панчево и туженог, који је оверен пред Општинским судом у Панчеву под Ов.бр. .../... од 16.09.2009. године и Анекс наведеног уговора од 17.09.2009. године. Вредност предмета спора означена је у висини од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се захтев тужиоца односи на неновчано потраживање – да се утврди да је ништав и без правног дејства Уговор о продаји који за предмет има непокретност, да се пресудом којом се одлучује о таквом тужбеном захтеву не установљавају нити мењају стварна права на непокретностима, то се не ради о спору о непокретности. С обзиром на наведено, као и то да је као вредност предмета спора означен износ од 100.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (противтужбе) 02.09.2021. године, ради се о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 4. у вези става 1. ЗПП, па Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду, применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Виши суд у Панчеву.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић